

[John Winther]

se lå på helt andre områder, til at oplyse om energi.

Med denne misvisende kampagne har handelsministeren og regeringen påtaget sig et meget stort ansvar for at rette op på de skader, som er sket i forbindelse med oplysningskampagnen. Jeg vil bede om, at disse fejltagelser ikke kommer til at gælde også, når vi taler om naturgasinformation.

Langsted (CD):

Jeg vil gerne have lov til at begynde mit indlæg i denne debat med en tak til handelsministeren for den meget lange udredning om naturgassens besværlige liv og færden på den politiske arena her i landet. Det, handelsministeren er kommet frem med, er en opsummering af, hvad der hidtil er sket på naturgasenergifronten, og hvordan vi står i dag. Som flere andre ordførere har været inde på, er der ingen, der rigtig ved, hvor vi er henne. Hele handelsministerens redegørelse, både sådan som den begynder og slutter, vil jeg have lov til at karakterisere med et moderne udtryk: en blød landing.

Nu er det jo sådan, at vi endnu stort set er afhængige af én energikilde, og i de energidebatter, vi som handelsministeren rigtigt sagde har hyppigere og hyppigere her i folketinget, har jeg også tidligere på mit partis vegne givet udtryk for, at vi er indstillet på, at vi skal have et så bredt energispektrum som muligt, altså ikke alene være afhængige af olie og kul, ej heller alene være afhængige af gas, hvis det kommer dertil, men så meget som muligt i energivalg, også de utraditionelle, det, man kalder vedvarende energikilder.

I den forbindelse har jeg også tidligere nævnt, at vi ser positivt på, at man, hvis det er økonomisk forsvarligt, udnytter de gasforekomster, vi selv har i Nordsøen, og eventuelt kobler dem sammen med de gasforekomster, som findes på norsk område og på fastlandsområdet.

Som handelsministeren rigtigt sagde, er der tale om en national energi, men med begrænset omfang selvfølgelig, som vi hurtigt – så hurtigt vi evner det – har mulighed for at drage nytte af, og samtidig har vi også mulighed for at komme med i det internationale samarbejde på gasledningsfronten.

Når dette er sagt, må vi også sige, at der ikke er tale om en olieerstatning alene, der er

også tale om kulerstatning, og for mange vil det også komme som udtryk for, at det er et alternativ til kernekraften. Der har jeg også med glæde bemærket handelsministerens udtalelse om, at kernekraften stadig væk indgår i socialdemokratiets og regeringens program for landets energiforsyning, og at vi forhåbentlig snart kan vente en nærmere redegørelse for, hvornår vi kan tage endelig stilling til kernekraften. Det er to ting, vi tænker på: gas og kernekraft kan supplere hinanden, men de kan ikke i det lange løb erstatte hinanden.

Der er tale om store investeringer, som ikke alene sker på den offentlige front; også private skal investere ved indførelsen af en naturgasledning igennem Danmark.

Så må jeg tage det forhold i betragtning, som også andre ordførere har været inde på – det er svært at komme som den femte i en lang debat, hvor man mere eller mindre kan have de samme indstillinger og de samme intentioner – at vi ikke skal forglemme, der også er noget, der hedder kraftvarmeforsyning, som i høj grad er en supplerende af el- og varmeforsyningen her i landet.

Det, der er spørgsmålet, er, om gasforsyningen kan komme frem til en realistisk markedspris til den enkelte forbruger, enten det er en storforbruger eller en lille forbruger, således som man tænker sig der kan blive tale om, for at man kan komme til at få gasen frem til lokalopvarmningen i sit eget parcelhus. Det er et stort spørgsmål, og det er et væsentligt spørgsmål. Det fremgår af værket om de offentlige investeringer, at man er gået ud fra følgende ved rentabilitetsberegningerne for indførelse af naturgassen:

»I nedenstående rentabilitetsberegninger er ikke medtaget de investeringer hos husholdninger og virksomheder, der følger af udskiftningen af funktionsdygtige oliefyre med naturgasbrændere, hvilket især med den forudsatte hurtige markedsopbygning forventes at medføre betydelige merinvesteringer. På længere sigt opvejes disse investeringer i nogen grad af lave reinvesteringer i den eksisterende oliefyrmasse, herunder sparede udskiftninger af olietanke.«

Vi er meget betænkelige ved, at man ligefrem vil tvinge visse befolkningsgrupper til nærmest at kaste deres gamle eller deres måske næsten nye oliefyre væk, fordi man vil lægge en deklaration på bestemte landområder.